

VÔ VI QUY NGUYÊN

Thầy Đồi

ĐƯỜNG ĐỜI VẠN MỐI

TẠP CHÍ QUY NGUYÊN PHÁT HÀNH NĂM 1999.

CÁC LOẠI SÁCH CỦA **VÔ VI QUY NGUYÊN**

LOẠI A: Sách dành cho Học Viện VVQN:

Bao gồm các loại sách chứa đựng các bài học có cách hoạch định, kế hoạch và tổ chức VVQN. Các tài liệu chứa đựng dữ kiện lịch sử mật chưa đến thời gian công bố, các văn kiện, thông tin có cách cá nhân. Các tài liệu mật, các thảo chương, luận án của Học Viện.

LOẠI B: Sách dành cho Huỳnh Trường chính thức và các Trưởng Nhóm Đạo chính thức:

Bao gồm các loại cẩm nang, các chương trình huấn luyện, hướng dẫn, các tài liệu bán mật đang trên đường giải mã, các tài liệu dành hướng dẫn riêng cho Huỳnh Trường, Trưởng Nhóm Đạo.

LOẠI C: Sách dành cho các pháp hữu được chọn lựa:

Bao gồm các loại bài học cùng với phương hướng xử trí trong các hoàn cảnh của bài học. Các chi tiết, bài học dưới dạng tế nhị không phổ biến rộng rãi.

LOẠI D: Sách dành riêng cho đại đồng pháp hữu và nhân sanh:

Đây là các loại sách phổ thông, giới thiệu Pháp Đạo, chuyện giải trí, văn hóa, nghệ thuật có tánh đạo và những bài học chung.

NAM MÔ ĐẠI THỪA LIÊN HOA HÓA THÂN MINH
VƯƠNG PHẬT
NAMO METTREYA BUDDHA

ĐỨC THẦY TỪ MINH ĐẠT

SÁCH LOẠI D.

LỜI NÓI ĐẦU:

Trong Đời có Đạo và trong Đạo có Đời. Đời và Đạo hòa hợp nhau như bóng với hình. Sống đúng của Đời tức là hành đúng trong Đạo. Vì thế, Đức Ngài có dạy:

“Đời Tròn - Đạo Hiện - Pháp Ứng” là vậy!

Sự may mắn, hạnh phúc cho cuộc đời bắt nguồn từ sự không làm lỗi. Muốn không làm lỗi chỉ có một con đường duy nhất là sống đúng.

Người đời không cần chạy đông, chạy tây, vào thăm sơn cùng cốc, tìm Thầy, tìm Pháp để mong cầu sự hạnh phúc trong khi chìa khóa của hạnh phúc trong chính bàn tay của ta. Đó là sống đúng, sống phải!

Làm thế nào biết được rằng ta đang sống phải khi bản thân ta cũng như thế giới vật chất chung quanh luôn biến đổi?

Đường Đời Vạn Mối sẽ lần lượt vạch ra những điểm kẹt của nhiều người đã vô tình lấp đi lẽ sống phải của mình.

Đại Hùng Linh Điện, ngày 25 tháng 8 năm 1999.

Nhằm ngày Rằm tháng 7 năm Kỷ Mão.

Ban Biên Tập Tạp Chí Quy Nguyên.

Phát hành:

Kỷ niệm 22 năm khai sáng Vô Vi Quy Nguyên.

Kỷ niệm 1 năm thành lập Đại Hùng Linh Điện.

GHEN.

Thầy ơi!

Bạn trai của tôi có tánh hay ghen, gặp ai nói chuyện thân mật với tôi là anh ta ghen. Tôi phải xử trí làm sao?

Nguyễn Lệ Chi (Anaheim, CA).

Kính Thầy,

Bạn gái của tôi có nhiều người đeo đuổi. Đã vậy, nhiều lúc cô ấy còn khiêu khích tôi như nói chuyện quá gần gũi với người con trai khác, hay cho tôi thấy những thư từ, hình ảnh của những con trai khác gửi cho cô. Tôi phải làm sao?

Chu Đăng Khoa (San Rafeal, CA).

Đáp: Hai câu hỏi trên tuy khác nhau nhưng cùng một ý. Tôi xin trả lời chung:

Ghen là chuyện thường tình của thế gian. Khi thương thì phải ghen hay khi ghen nghĩa là thương. Nhưng cái ghen phải đặt đúng lúc, đúng chỗ và đúng mức độ.

Bạn gái mình đẹp, dễ thương dĩ nhiên có nhiều người theo. Cho dầu bạn gái của mình có xấu cỡ nào đi nữa thì cũng có người theo nếu người ta thấy hợp. Mọi người đều có quyền theo đuổi người khác, đó là cái quyền của họ.

Gặp người ngoài cười duyên với người thương của mình thì ghen, gặp người ngoài gửi thư tình đến người yêu của mình thì cũng ghen, cái gì cũng ghen.... các vị không thể đủ sức đánh cả thiên hạ được, nếu cả thiên hạ đều có lòng thân thiện với người thương của mình.

Cái tốt nhất là trau dồi bản thân của mình, tu dưỡng bản thân của mình. Tạo sự nghiệp, nâng cao trí lực, đức dục, cái hùng, cái lực, cái giá trị của mình

lên. Làm cho mọi người kính trọng... Có như vậy đồ của mình đánh rơi cũng không ai dám lượm.

Bạn gái hay bạn trai của mình để đó cũng không ai dám vô lễ, vì người ta sẽ tự cảm thấy rằng người ta không bằng mình. Cứ như vậy ta không phải mắc công đánh tất cả mà lại được tất cả.

Cũng tương tự như vậy, bạn trai của mình hay bạn gái của mình cũng không tìm cách chọc tức mình để khơi dậy sự ghen tuông của đối phương. Bởi vì, nếu ta không khéo cái quý giá nhất ấy sẽ vượt khỏi tầm tay. **Cứ trau dồi bản thân thì ngại gì thiên hạ đông người, những chuyện con con sẽ không bao giờ xảy đến để bận lòng ta cả.** Chúc các vị tu dưỡng và trau dồi đạo đức tốt!

12-2007.

THẦN TRÙNG.

Thưa Thầy,

Cách đây gần 60 năm, bà nội tôi qua đời trong ngày mà người ta gọi đó là ngày trùng. Sau đó, cứ mỗi năm vào đúng ngày này, gia đình tôi lại mất một người cho đến khi chỉ còn lại ông nội và cha tôi. Nội tôi mới dẫn cha tôi bỏ xứ mà đi. Tới nay, sau gần 60 năm, cha tôi qua đời tại Hoa Kỳ nhưng ngày mất lại đúng vào ngày trùng. Xin hỏi thế nào là ngày trùng, thần trùng và có cách nào tránh khỏi không ?

Trần Xuân Đào (Philladelphia, PA).

Đáp: Ở các nước Á Đông, chủ yếu sống vào nghề nông. Vì làm ruộng nên người ta thường để ý đến các ngày, giờ để tiện việc đồng áng. Trong quá trình "để ý", tích lũy kinh nghiệm đó người ta đã tìm ra ngày trùng và nguyên tắc vận hành của nó. Tuổi, ngày, giờ, tháng của người chết trùng vào ngày, giờ quy định... đều nằm trong sự cai quản và vận chuyển của thần trùng.

Người chết cứ đúng ngày giờ nói trên là trong dòng họ có một người chết. Có khi trong một trăm ngày, một năm, nói tóm chưa mãn tang là phải thêm tang. Gọi là trùng tang. Nguy hiểm hơn khi đám tang chưa chôn, kế tiếp có người trong họ chết tiếp. Gọi là liên táng.

Cách hóa giải thần trùng chi độc nhất bằng Ân Lịnh của Đức Chí Tôn lịnh cho Thần Trùng hồi vị.

Các pháp hữu có Hồng Ân, Bửu Châu Bảo Pháp trở lên có thể xử dụng phương thức này.

CAO ĐẦU, ĂN CHAY, LÀM PHƯỚC,...

Thưa Thầy,

Gia đình tôi từ 2 năm nay có rất nhiều tai biến xảy ra nào là tai nạn, bệnh hoạn, nhiều lắm. Nhiều người khuyên tôi nên đi chùa, đi nhà thờ, làm phước để cầu nguyện cho chồng, con và gia đình. Tôi cầu nguyện và thường khấn rằng nếu gia đình tôi tai qua nạn khỏi, tôi sẽ cạo đầu, ăn chay, làm phước, xây chùa, giúp nhà thờ,... nhưng vẫn không có gì thay đổi... Mong Thầy cho biết hướng giải quyết.

Trích theo message của bà T.T.Đ (Houston-Texas).

Đáp: Trước hết, xin bà hoan hỉ bỏ qua nếu câu trả lời của tôi làm bà phật ý. Trước nhất, bà là người cầu xin Ông Trên giúp đỡ, cũng có nghĩa đây không phải là một chuyện thương lượng, trao đổi.

Ông Trên không cần “tóc” của bà. Bà cạo đầu cũng vậy thôi. Ăn chay chỉ giúp cho bản thân của bà, chứ có ảnh hưởng gì đối với Ông Trên? Tiền dùng để làm phước, Ông Trên không cần, vì tiền của chúng sanh đều do Ông Trên chuyển và cho cả mà. Vì vậy, khi cầu nguyện dầu bất cứ ở một tôn giáo nào đều cần ở cái thành tâm, chứ không cần ở một sự trao đổi gì cả. **Nếu bà tin ở sự cầu nguyện thì nên thanh tịnh lại mà cầu nguyện và chỉ cầu nguyện thế thôi.** Chúc bà và gia đình bình yên!

Viếng thăm trang web:

www.voviology.org

hoặc

www.voviquynghuyen.org

THỜ VONG.

Thầy kính,

Tôi có 6 người con, 3 trong số đó chết khi mới 1, 2 tuổi. Tôi có đi xem nhiều thầy, thầy nào cũng khuyên tôi nên thờ các đứa con trong nhà, trước là cho các vong linh của con tôi được ấm áp, sau là chúng nó sẽ phù hộ cho gia đình tôi sẽ làm ăn phát đạt... Xin Thầy cho tôi biết ý kiến.

D.T.Thanh (Rosemead, Calif.).

Đáp: Bà Thanh mến, điều trước tiên tôi nghĩ, mọi người đều dễ dàng nhận ra rằng:

- Những đứa bé đó có gì để mà giúp? Cho dầu chúng nó đã mất và đang sống trong cõi âm thì chúng cũng như bao nhiêu người khác. **Chính chúng nó cũng cần ở sự giúp đỡ cho bản thân chúng nó.**

Nếu (ở đây tôi chỉ giả sử), chúng nó có thể giúp được thì bà thử nghĩ một bậc cha mẹ có thể xòe tay hoặc cần ở sự giúp đỡ của con cái không? Chắc chắn là không! Vì cha mẹ thương con không thể làm như vậy. Nó có được một ơn lành nào đó thì tốt cho nó. Một điểm quan trọng khác là **chỉ có con thờ cha mẹ, chứ không có chuyện cha mẹ thờ con bao giờ.** Đừng vô tình đặt cho con mình ở một thế sai trái.

Cho chúng nó sống trong nhà để được ấm áp! Điều đó đúng nhưng không phải là một hướng giải quyết rất ráo vì sau này khi bà lìa thế ai sẽ là người cho con bà những sự ấm áp đó? Không một ai cho cả. Nếu có dịp và có duyên, tôi sẽ chỉ cho bà phương hướng rất ráo nhất. Thân ái!

ĐIỀM CÚ KÊU.

Thầy kính,

Cách đây hơn 1 năm, có một con cú không biết từ đâu bay lại đậu trên nóc nhà tôi mà kêu. Sau đó, khoảng tuần thì bà cô trong nhà tôi chết. Năm nay cũng có một con cú bay đậu trên nóc nhà. Cả gia đình chúng tôi xúm nhau đuổi nó đi nhưng nó không chịu đi, làm mọi cách cũng không đi. Chúng tôi cầu nguyện với Trời Phật xin đuổi nó đi nhưng nó vẫn còn đó. Xin Thầy làm ơn chỉ giùm cách để đuổi nó đi.

Hồ Thị Tường Vi (Sa Đéc - Việt Nam)

Đáp: Tại sao phải đuổi nó đi? Nó chỉ là một con chim trong muôn loài chim khác. Nơi đất lành thì nó đậu, nơi nó có thể kiếm được cái ăn thì nó đến. Tất cả chúng sanh đều bình đẳng. Không một vật nào hơn, không một vật nào kém.

Hiện tượng của năm trước chỉ là một sự trùng hợp. Sống và chết đều có số. **Một con chim cú không thể nào làm cho một người chết được...** đừng để sự tin tưởng Ởn Trên của mình và gia đình không bằng sự sợ hãi một con chim cú.

TRONG CÁI TÊN.

Thưa Thầy,

Tôi có cái khuyết điểm là tôi rất dễ bực mình, mỗi khi ai hỏi tên tôi, tôi trả lời, họ cứ hỏi? Hỏi? hỏi lại. Tại sao tôi mắc phải khuyết điểm đó? Và làm sao dứt bỏ được?

Phương Trinh. (Baltimore, Maryland).

Đáp: Vì mình trọng cái “Tên” của mình quá. Hay nói cách khác hơn “Ngã tướng của mình cao quá”. Mình nghĩ, tên mình người ta phải biết hay mình tự cao quá nên có hiện tượng như vậy.

Có 2 cách trừ khuyết điểm trên. Một là rán hạ mình xuống như chịu khó hay tập làm một công việc gì mà mình thường cho là hèn hạ, hạ tiện... làm việc không phải một ngày một buổi để trả bài mà cần phải có tính bền bỉ. Cách thứ hai là đứng vào cái yếu điểm đó mà tập dần. Như để cho người ta cứ hỏi? Hỏi? Hoài bực mình riết rồi cũng quen. Chúc vị **tự thắng được bản ngã của mình!**

Departing to Voviology City 12-2011.

BỆNH NAN Y.

Thưa Thầy,

Cha tôi bị ung thư gan hơn 1 năm nay và đã đi một số bác sĩ, bệnh viện để chạy chữa nhưng bệnh của ông ngày càng trầm trọng hơn. Hiện nay, ngực ông đã nổi lên rất nhiều khối u cứng, ông không ăn uống gì được nên phải bơm thức ăn bằng máy. Tôi được biết Thầy đã chữa khỏi nhiều chứng nan y nhưng không hiểu Thầy đã từng chữa chứng nào như cha tôi chưa?

Có thể xin Thầy cho tôi xem một vài trường hợp mà Thầy đã từng chữa trị không? Thầy cho chúng tôi biết thời gian phải mất bao lâu để chữa khỏi chứng bệnh. Cho gia đình tôi được an lòng.

*Nguyễn Văn Chí,
Nguyễn Văn Quang (Tucson, AZ)*

Đáp: Nếu các vị muốn xem một vài trường hợp mà Thầy đã chữa trị những chứng nan y như trên thì không có việc gì khó. Các vị muốn biết thời gian chữa trị chứng bệnh như vậy thì là chuyện dễ dàng. Tuy nhiên, sự muốn thấy và muốn biết của các vị chỉ được thỏa mãn ở sự muốn thấy và muốn biết.

Các vị sẽ được giới thiệu cho gặp một số bệnh nhân được chữa khỏi. Còn việc cha của mình có được chữa trị không thì chưa chắc được thỏa mãn. Vì khi đặt ra câu hỏi, các vị không có nhu cầu cho cha được hết bệnh là chính yếu.

Muốn được Thiêng Liêng chữa trị thì phải xem lại sự thành tâm của các vị và người bệnh. Theo câu hỏi trên, Thầy có thể nói, các vị không có thành tâm và lòng hiếu kính của các vị không đủ. Nếu có thành tâm và lòng hiếu kính, hướng đến của các vị sẽ là hướng cho cha mình hết bệnh trước, nghĩa là cầu cho cha mình

hết bệnh trước xong rồi mới hỏi đến việc chữa trị có khó không? Thời gian mất bao lâu? **Lòng nghị của các vị lớn hơn lòng hiếu** rồi đó.

Một người con hiếu, chỉ đến và hỏi như vậy: “Xin Thầy giúp cho cha con được hết bệnh!”

NGHIỆP.

Thưa Thầy,

Mẹ tôi năm nay đã hơn 70 tuổi. Lúc thiếu thời, bà là người rất nhân hậu, một bác sĩ giỏi, từng giúp không biết bao nhiêu người. Thế nhưng, không hiểu vì sao gần 6 năm nay bà bị chứng bệnh không nói được, không đi đứng được, chỉ nằm một chỗ. Bà cũng không thể cử động gì mạnh được, không thể viết được cho tôi biết bà đang muốn gì...nhưng qua ánh mắt của bà, đã cho chúng tôi biết rằng bà hiểu mọi chuyện chung quanh nhưng không nói được.

Nhìn vẻ mặt bà chỉ biết bà buồn và đau khổ. Có lẽ sự đau khổ hơn cho bà là cha tôi cùng các anh chị em trong nhà đã xoay lưng lại với bà. Gia đình tôi bỏ mặt bà nằm một mình trong viện dưỡng lão.

Vì làm việc nơi xa nên lâu lâu tôi mới có dịp đến thăm bà. Được biết Thầy là người thông suốt số mạng của con người, xin Thầy có thể cho tôi biết vì nghiệp gì mà mẹ tôi phải lâm vào hoàn cảnh như thế?

Michelle Howard (Woodland Hills, CA).

Đáp: Một người đã bị bỏ mặc thì khi hỏi về nghiệp lực của người đó liệu có giúp ích gì được không? Thông hiểu về số mạng không phải là xử dụng để giải đáp, tiên đoán như các nhà tiên tri mà là giúp cho con người sống thiện hơn, đạo đức hơn... Tôi sẽ rất vui nếu nghe cô hỏi: “Làm thế nào để giúp mẹ của tôi?”.

Viếng thăm trang web:

www.voviology.org

hoặc

www.voviquynghuyen.org

XIN TRỊ BỆNH.

Thầy kính,

Tôi là người Do Thái Giáo, sau hơn 1 tháng theo Thầy học Đạo, tôi hiểu được những nhân duyên của Đời và tôi quyết định xuất gia tu học để trở thành một Rabi (tựa như một Linh Mục của Thiên Chúa Giáo vậy).

Tôi đã quyết định bán cơ sở thương mại của tôi để tôi được rảnh rang trong việc tu học và cha mẹ tôi hứa sẽ giúp đỡ tôi về mặt tài chánh sau này. Mọi việc tưởng chừng ổn thỏa nhưng không ngờ tuần trước cha tôi lâm bệnh nặng, rất may mắn hôm nay được Thầy nhận lời chữa trị cho cha tôi.

Rất tiếc! Hôm nay cơ sở tôi rất bận, có nhiều thương vụ quan trọng không thể vắng mặt tôi được. Theo Thầy nghĩ ngày hộ bệnh có nên dời vào ngày khác không? Xin Thầy cho tôi biết ý kiến của Thầy, tôi nên làm thế nào?

Eric Rav Noy(Westwood, CA)

Đáp: Tâm đạo, ý chí xuất gia có đầy đủ hay không thì qua câu hỏi này đã trả lời rồi đó.

Làm thương mại thì không làm được hôm nay ta vẫn có thể làm được hôm khác vì bản thân còn sống ở đây còn nhiều cơ hội để làm.

Cha mẹ thì có thể có hôm nay nhưng chắc chắn không thể có ở ngày mai. Xuất gia tu đạo để làm gì khi mình xem trọng tiền bạc, chuyện làm ăn buôn bán của mình hơn cả cha mẹ, người thân của mình.

Thầy có thể dời ngày hôm khác để hộ bệnh cho cha của vị nhưng cũng còn tùy duyên. Cái đáng nói là vị đã đánh mất đi cái tâm đạo của vị rồi đó.

CẦU NGUYỆN CHO NGƯỜI CHẾT.

Thưa Thầy,

Người ta thường có lệ là khi cầu nguyện cho người chết, các sư, các thầy,... thường bảo thân nhân của người chết đưa họ tên và tuổi tác của người chết để tiện việc cầu nguyện, nếu không có tên tuổi sẽ rất khó trong việc cầu nguyện.

Giả sử như có người không nhớ tuổi của cha ông mình thì làm sao? Hay mình chỉ muốn cầu nguyện cho những người bị tai nạn ở góc đường, góc phố được siêu thoát.

Không biết tên tuổi của họ thì các thầy không cầu nguyện. Điều kiện trên có thực cần thiết không? Nguyên nhân từ đâu có thông lệ trên?

Lâm Thị Ngọc (San Francisco, CA).

Đáp: Thực sự, khi cầu nguyện cho một phần vong thì không cần thiết tên tuổi của người chết đó. Tuy nhiên, nếu có thì tốt không sao cả. Đối với Ông Trên, khi cầu nguyện thì ý người cầu hướng đến ai thì Ông Trên biết, người được cầu nguyện biết. Nhiều khi chỉ cần cầu là cho ba của ông A, anh của ông C thì ba của ông A, anh của ông C tự động được hưởng.

Ông Trên biết ai là ba của ông A và anh của ông C. Ông Trên nắm toàn bộ quá trình sanh tử của người này từ đời này sang đời nọ thì làm sao chỉ một cái chuyện bình thường như vậy Ông Trên lại không biết được chứ?

Nguyên nhân có thông lệ trên không phải do các sư, các thầy đặt ra mà xuất phát từ tâm tham của người đời. Cái tâm tham có sự cân, đo, đong, đếm trong lời cầu nguyện. Như: “Lời cầu nguyện này tôi

chỉ xin cho ông A, ông ấy cả họ, cả tên như vậy nè, tuổi như vậy nè, coi chừng lộn với người khác rồi người khác sẽ hưởng mà ông A thiệt này không được hưởng”. Tương tự như vậy, từ tâm tham chung mà thành lệ.

THÀNH TÂM.

Thưa Thầy,

Người ta thường nói, khi cầu nguyện thì cần phải thành tâm. Vậy thành tâm là gì?

Phùng Như Bắc (Seattle, WA)

Đáp: Sự thành tâm là sự thanh tịnh không bị ngoại cảnh lôi cuốn.

Khi cầu nguyện là cầu nguyện, không vì hoàn cảnh của mình mà cầu nguyện, không vì hoàn cảnh của gia đình mà cầu nguyện, không vì bất kỳ một cái gì khiến cho mình phải cầu nguyện.

Cầu nguyện chỉ là cầu nguyện một cách tự nhiên thể thôi. Nhiều khi ý cầu nguyện này, lời không thành văn. Nếu ngồi nghe lại lời cầu nguyện của mình, lời cầu nguyện này nghe cũng không được trôi chảy, văn hoa cho lắm.

LỰC CỦA ÂM PHẦN.

Thưa Thầy,

Một phần âm có thể dùng lực để chuyển đổi tư tưởng của người ta được không?

Triệu Ngọc Sương (Garden Grove, CA).

Đáp: Hiện tại vị đang mang nơi vị 2 thể: Thể xác và linh hồn. Vị muốn truyền đạt tư tưởng của vị cho ai thì trước tiên vị phải nghĩ trước, xong thì dùng cái miệng để chuyển ngôn từ, cái tay, cái chân,... để chuyển hành động thì người khác mới hiểu được vị muốn cái gì.

Bây giờ bỏ đi phần thể xác, chỉ còn phần linh hồn thì lực ở đâu mà ra để chuyển đổi tư tưởng. Không lẽ mình nắm cả 2 phần, phải nói rất cả cổ họng, người ta mới hiểu được mình. Bây giờ bỏ đi một phần thì làm sao mà có lực để chuyển đổi tư tưởng của người khác được?

Chuyện rất dễ hiểu và dễ nhận ra, không mơ hồ chi cả, tự nghiệm mà thấy.

CẦU NGƯỜI MẤT PHÙ HỘ.

Thưa Thầy,

Mình có nên cầu nguyện xin ông bà, cha mẹ của mình đã khuất phù hộ cho mình được không?

Nguyễn Linh Chi (Nashville, TN).

Đáp: Muốn xin thì cũng được nhưng mình nên hiểu cái tinh thần như vậy:

Khi còn sinh tiền, ông bà, cha mẹ của mình làm được những công việc gì? Khi mất đi sự làm việc ấy sẽ bị giới hạn hơn nhiều vì ông bà, cha mẹ của mình đã bị mất đi cái bản thể vật chất.

Khi ông bà, cha mẹ còn sống, mỗi khi ta bị bệnh, ông bà mang thuốc đến cho ta, bây giờ đã quá vắng thì làm sao mang thuốc đến cho ta được?

Vì thương con cháu và do con cháu cầu nguyện xin ông bà phù hộ nên ông bà bận tâm, ông bà không làm được sẽ khiến cho ông bà buồn vì không làm được việc cho con cháu. Chỉ đứng nhìn con cháu mình bệnh tật, tai ương xảy đến mà không làm gì được.

Hầu như ai cũng có người thân, người thương là thế và hầu như ai khi sống ở đời cũng đều gặp hết nạn tai này đến tai nạn khác. **Tại sao phải lôi người thân đã quá vắng của mình vào sự phiền lụy** như vậy?

Chỉ có một sự cầu nguyện xin phò trợ duy nhất là hướng tâm cầu nguyện đến Thiên Liêng, Phật, Trời, Chúa, Thánh. Chỉ có Bề Trên mới có khả năng làm được công việc hộ trì mà thôi.

NGHIỆP NẶNG.

Thưa Thầy,

Tôi là người tu học đã gần 20 năm nay, tôi luôn cố gắng làm chuyện lành, lánh dữ nhưng không hiểu sao tôi tu học không được tinh tấn, trong lúc những bạn bè cùng lứa với tôi họ rất tinh tấn, thông đạt được nhiều lẽ. Còn mình, thì trong gia đình hết chuyện này đến chuyện khác liên tiếp xảy ra, cứ gặp những chuyện buồn trong đời diễn đến. Có phải tôi nặng nghiệp nên bị như vậy?

Dương Mỹ Lệ (Wilmington, CA).

Đáp: Ai nói với vị là vị tu học không tinh tấn? Những thử thách xảy ra đến với vị trông thì rất thường đối với người khác nhưng là quan trọng, là bài học của mình thì sao?

Ngược lại, những bài học đối với người khác trông có vẻ quan trọng, cao xa lắm nhưng lại là thường với mình và mình đã qua những bài học đó rồi thì sao? Bởi vậy, khi muốn nói đến sự tu học **có tinh tấn hay không thì hãy xem mình cố gắng đi qua và thông đạt bài học như thế nào, chứ không phải xem số lượng, nhịp điệu và mức độ của bài học diễn đến.**

Nếu nói mình bị nghiệp nặng cũng không đúng vì biết đâu mình đã nguyện trả tất cả trong vòng một kiếp thay vì phải trả lên, trả xuống hàng chục kiếp như người khác? Cứ yên tâm, bình thường, những gì nó tự nhiên đến hãy để cho nó tự nhiên đi.

BI BỎ BÙA.

Thưa Thầy,

Ba của con có người con riêng tại Việt Nam mà hiện nay cô ấy cũng đã hơn 30 tuổi. Trong thời gian gần đây, sau chuyến đi về Việt Nam, ông lại có thái độ lo lắng cho người con riêng đó một cách quá đáng. Ông lên mẹ con và gia đình gởi tiền về cho người con đó. Hằng đêm, ông đợi cả nhà ngủ rồi lên gọi phone về Việt Nam,... ông cứ có hành động lên lên, lút lút khác với tác phong người cha của ông mà ông đã từng có. Thưa thầy, có phải ba con đã bị cô kia dùng bùa ngải ếm đối?

Trần Thị Thu Mai (Anaheim, CA).

Đáp: Thực sự không có chuyện bùa ngải, ếm đối gì cả. Những thứ ấy không có tác dụng gì đâu. Chỉ cảm thấy hoặc tưởng thấy có tác dụng một khi người ta phải có cái nghiệp, nợ.

Ví dụ: Như người đó không có nghiệp bị bệnh nan y thì dầu kẻ thù có mưu sát các pháp sư cao tay nhất ếm đối, thư phù,... thì người này vẫn không có chuyện gì xảy ra. Còn như người có nghiệp bị bệnh nan y chẳng hạn thì sẽ khiến cho có người hại bằng cách ếm đối để có được chứng bệnh nan y theo nghiệp lực. Còn như **nếu có nghiệp bị bệnh và cho dù không có ai ếm đối thì cũng bị bệnh như thường.**

Trường hợp ba của vị cũng vậy, không phải lo nghĩ gì về bùa chú chi cả. Có thể ông ta thương người con này hơn các vị hay ông ta thấy người con này khổ hơn các vị hay thấy người con này đáng thương hơn nên ông ta thương nhiều hơn mà thương nhiều quá thì sợ các vị ganh ghét nên phải làm lên. Có như vậy thôi.

Còn nói về mặt nghiệp lực thì cứ cho là ba của mình có nghiệp, nợ với người đi, thì tư tưởng mình sẽ được

nhẹ hơn nhiều, ba của mình cũng được nhẹ hơn nhiều. Hãy cho cha mình sự thoải mái và tự nhiên, đó là người con hiếu đạo.

Còn như sợ mẹ mình buồn lòng thì còn mình nơi đây giúp đỡ, an ủi cho mẹ mình. Vai trò của người con hiếu trong hoàn cảnh này là nên làm vui lòng cho hai phía, tránh sự căng thẳng, không nên thêm dầu vào lửa nữa. Có cái nhìn hơi lệch, hơi thấp có nghĩa là đang có hành động thêm dầu vào lửa đó. Hãy bình tâm lại!

HOẠT ĐỘNG TỪ THIỆN TẠI RỪNG CALAIS – Thành phố Teteghem, miền Bắc nước Pháp. 12-2010.

Viếng thăm trang web:

www.voviology.org

hoặc

www.voviquynghuyen.org

KHẢ NĂNG LÀM VIỆC CỦA ÂM PHẦN.

Thưa Thầy,

Tôi có nghe, thấy nhiều người luyện âm binh, nuôi ma xó,... những âm binh, ma xó như vậy nó không còn bản thể thì nó có thể làm việc gì được?

Trần Văn Bình (Fairfax, Va).

Đáp: Nó làm tình báo!

Ví dụ những người luyện họ coi bói chẳng hạn, khi thân chủ vào coi, thân chủ không cần nói gì cả mà người xem bói này nói vanh vách là nhờ có những âm phần này đột nhập vào gia đình của thân chủ xem tình hình như cái ghế đặt ở đâu, cái bàn đặt ở đâu, nhà có người tên gì, tên gì,... thân chủ nghe tưởng là thầy này quá giỏi, có thần nhãn,... mà **có biết đâu hành động mình đi coi này là đang rước ma vào nhà**, cho nó vào nhà mình để làm tình báo.

Mình mời mà! Mình đang cần người luyện ma coi giùm thì họ đang coi đó, họ đang làm việc mà mình muốn nên các chư Thổ Thần cũng không đuổi các phần tà ấy ra.

Thực ra, các thầy luyện ma ấy đâu có huệ nhãn hay thần nhãn gì đâu. Họ chỉ nghe các “tình báo viên” của họ báo. Họ có nghe được gì đâu! Họ chỉ cho các “tình báo viên” vào mượn xác, từ sự mượn xác này họ nghiệm ra được cái ý của “tình báo viên” của họ.

Có người dùng cách này rồi trưng bằng quảng cáo nào là soi căn, soi kiếp, biết được kiếp trước của người. Chuyện đó hoàn toàn tầm phào và vô lý.

Các “tình báo viên” chỉ báo lại một vài hiện tượng mà họ thấy trong nhà thân chủ, rồi hiện tượng đó được thêm dật, ngụy tạo thành một cốt truyện về tiền kiếp như thật vậy.

Con người, chuyện của nó làm hôm qua ra sao chắc nhiều khi nó cũng không nhớ. Vậy khi nghe cái chuyện “tiền kiếp” thì nó cứ cho là vậy, rồi khâm phục người thầy sao mà thấu suốt quá.

HOẠT ĐỘNG TỪ THIỆN TẠI RỪNG CALAIS – Thành phố Teteghem, miền Bắc nước Pháp. 12-2010.

Viếng thăm trang web:

www.voviology.org

hoặc

www.voviquynghuyen.org

TRÚNG SỐ.

Thưa Thầy,

Tôi là người có tâm lành, hướng thiện, thương yêu kẻ nghèo hèn và kính trọng người tu. Tôi thường tự tiếc cho thân tôi rằng giá mà Ông Trên cho tôi trúng số, tôi sẽ nguyện dùng 90% số tiền để xây chùa và làm việc phước thiện.

Tôi biết Thầy đã từng giúp cho một số người trúng số, nay tôi thành tâm nguyện cầu Ông Trên và mong rằng Ông Trên và Thầy giúp cho tôi đạt được ý nguyện ấy.

Lê T Hoàng (Los Angeles, Calif.).

Đáp: Tất cả của cải vật chất, tiền tệ của cõi đời đều do Thiên Liêng tạo ra. Ông Trên không cần cho chúng sanh tiền qua trúng số để rồi họ trích ra vài chục phần trăm để xây đền, xây chùa, bố thí,.... Ông Trên không cần làm chuyện dư thừa như vậy vì không có những người trúng số như vậy, “Thiên Liêng có thể dùng đến 100% số tiền để xây chùa, nhà thờ hoặc làm chuyện phước thiện mà”. Hơn nữa, ở đời có rất nhiều người sẵn sàng làm chuyện phước thiện mà không cần cầu mong một ân huệ nào cả.

Xin trúng số rồi trích ra vài chục phần trăm, tưởng là lời nguyện cao quý lắm, thực ra là đang xin cho mình. Ở không, không chịu làm việc rồi đòi cho có vài chục phần trăm sao? Người ta thường tự dối mình, dối Trời bằng những hành động tưởng như cao thượng, xây chùa, xây nhà thờ, bố thí,.... rồi thường tự trách “mình không có tiền, nếu có số tiền này mình sẽ làm ngàn ấy chuyện,...”

Không cần phải có một số tiền lớn để làm chuyện công đức mà hãy xem mình đã hành xử như thế nào với 1

xu trong tay của mình. Hãy xem lại lời cầu xin trúng số và hãy xem lại mình.

HOẠT ĐỘNG TỪ THIỆN TẠI RỪNG CALAIS – Thành phố Teteghem, miền Bắc nước Pháp. 12-2010.

ĐIỀU KHIỂN ÂM PHẦN.

Thưa Thầy,

Làm thế nào để những người luyện âm binh, ma xó,... điều khiển được âm phần? Họ có thật phải dùng chú gì để ép buộc phần âm không?

Lý do con hỏi câu hỏi này vì gia đình con sợ những người thân đã mất bị người khác bắt ép luyện bùa phép cho họ mà không được siêu thoát.

La Bảo Trân (Northridge, CA)

Đáp: Thực sự người ta không cần dùng bùa chú gì cả để điều khiển âm phần nhưng những ông tổ của cái môn luyện bùa này đặt ra để thêm vẻ huyền bí và thành một môn học hổng hời.

Những thế hệ sau họ cứ theo phương thức như vậy, cũng luyện nào là Thiên Linh Cái, bùa, chú,... rồi gặp những tác dụng và cứ tưởng muốn có những tác dụng như vậy phải qua một trình tự luyện như vậy, như vậy,...

Cái chìa khóa để luyện âm phần là lợi dụng tánh Tham và tánh Si của con người. Đối với đời, công việc làm gì cũng vậy, đúng nhất là phải học trước rồi mới làm hoặc vừa làm vừa học.

Làm công việc gì cũng vậy, cũng cần sự học, biết bao nhiêu trường lớp mở ra cho mọi ngành nghề. Nhưng kết một nỗi là về tâm linh của con người nói chung, đại đa số người ngoài đời họ thích làm “phước”, “giúp người”,... mà không hiểu chuyện làm đó để chi, **chỉ biết là mình làm như vậy mình sẽ có phước, được tốt đẹp mà không chịu học, tức là không chịu tu học.**

Chỉ thích làm mà mất đi căn bản của sự làm phải. **Vì không có tu học thì làm sao biết mình đang làm chuyện nào là chuyện phải?** Người ta thích hưởng lợi là Tham, không chịu học là ngu muội là Si.

Từ cái Tham, cái Si là điểm đưa người ta vào đường tà đạo. Cũng như khi còn sống, họ tưởng, họ đang giúp quý Thầy luyện này phổ độ chúng sanh nên họ hứa giúp, chịu giúp. Cái tâm chịu hứa giúp đặt trên nền tảng tham, si nên không biết đâu là sự phổ độ chúng sanh thực, đâu là giả.

Tâm chịu hứa giúp đó đã cột họ với người luyện chứ không phải oai lực của bùa chú người luyện đâu. Làm thế nào chỉ vài một tờ giấy vẽ ngoằn nghèo vô nghĩa mà có thể khiến được người này, người khác được khi cái tâm người bị khiến không vướng mắc vào nó?

HOẠT ĐỘNG TỪ THIỆN TẠI RỪNG CALAIS – Thành phố Teteghem, miền Bắc nước Pháp. 12-2010.

SỐ SÁT PHU, TÌNH DUYÊN TRẮC TRỞ

Thầy kính,

Cả gia đình tôi, từ ngoại, mẹ, con, cháu của tôi hể là con gái thì thường bị trắc trở về tình duyên, đó là chưa nói một số con cháu bị cảnh góa bụa lúc tuổi còn trẻ.

Thấy tại nó đau khổ, tôi là mẹ, là bà cảm lòng không đặng. Nhiều người nói gia đình tôi có số sát phu. Thưa Thầy, tại sao chúng tôi có số sát phu? Tại sao con cháu của chúng tôi tình duyên luôn bị trắc trở như vậy? Có cách nào cứu cho chúng nó không?

Bùi Thị Mẫn (Van Nuys, CA)

Đáp: Ở đây Thầy chỉ nói đến số sát phu, chứ không đề cập đến việc gia đình cô có số sát phu. Tại sao người ta có số sát phu? Tại vì người đó đã từng thề yêu nhau và chung sống đời đời kiếp kiếp với người có cao số như một vị vua chẳng hạn.

Vì có lời thề nên người ta mới mắc phải mà thành sự khắc chế với tất cả những người phối ngẫu.

Một vị vua, đại diện cho cả một dân tộc, lo chuyện sống chết và phát triển cho cả một dân tộc. Hứa hẹn, thề thốt, yêu thương và phụng sự cho người có vận mạng ảnh hưởng đến vận mạng cả một dân tộc đó là chuyện lớn mà đại đa số các cung nhân của bao đời nay đều phải thề lời thề này “thương yêu, phụng sự và chung thủy các ngài đời đời kiếp kiếp”.

Trừ khi các cung nhân được vua cho về quê lấy chồng thì lời thề mới được giải. Còn đại đa số thì không. Có lối giải bằng cách chính vị vua đó hay người cao số đó đồng ý để người yêu của mình cưới người khác. Nhưng chuyện đã diễn ra đời này, đời khác rồi, vị vua đó là ai, chính người thề cũng không còn nhớ nên còn

một phương thức khác là nhờ các vị có Hồng Ân, Bửu Châu trở lên chú nguyện cho mình và người yêu của mình khi hai người quyết định việc hôn nhân. Sự chú nguyện này, các Thầy dùng Lệnh Pháp của Đức Chí Tôn nên lời nguyện sẽ được giải.

Tình duyên trắc trở thì một phần nguyên nhân cũng tương tự như trên là mình đã từng thề thốt việc trăm năm đời đời kiếp kiếp với một ai, nay hai người thất lạc, không gặp được nhau mà gặp người khác. Qua thời gian tìm hiểu trong tâm thấy không phải nên không tiếp tục. Cái thức cứ bắt phải đi tìm kiếm hoài,.... ngoài ra còn rất nhiều nguyên nhân khác.

HOẠT ĐỘNG TỪ THIỆN TẠI RỪNG CALAIS – Thành phố Teteghem, miền Bắc nước Pháp. 12-2010.

Viếng thăm trang web:

www.voviology.org

hoặc

www.voviquynghuyen.org

“CON BẤT HIỂU TÔI KHÔNG NGẠI NHƯNG TÔI MUỐN NÓ PHẢI TÔN KÍNH THIỀNG LIỀNG”

Thưa Thầy!

Tôi có đứa con, nó không hề quan tâm lo lắng đến cho tôi. Điều này tôi cũng không mản nhưng cái tôi muốn là nó phải có lòng tôn kính Trời Phật.

Nhà tôi bao đời nay lấy việc tôn kính Trời Phật làm đầu. Tôi chỉ muốn nó dâng hương lên ngôi Tam Bảo, có thái độ tôn kính phật trời. Vậy làm thế nào để tôi khuyên nó phải tôn kính Tam Bảo?

Ho Ty (Chastworth, CA)

Đáp: Vị đâu cần phải đi chi cho xa vậy. Điềm trước mắt là con phải kính trọng cha mẹ. Cha mẹ trước mắt, nó không kính trọng, vị cũng không đòi hỏi nó kính trọng vậy thì làm thế nào nó có thể kính trọng một người ở đâu đâu, như trước mắt nó là những bước tượng sành, tượng gỗ trên ngôi rồi bắt nó tôn kính là như thế nào? Cái muốn của vị không đúng vào cái thật. Tại mình hơi lệch nên con cái nó như vậy.

Bây giờ, **muốn nó tôn kính Tam Bảo thì điều trước tiên làm gì thì làm, nó phải tôn kính mình.**

Trong thời gian nó “thực tập” để tôn kính mình, lỡ vị có thấy nó có hành động không tôn kính tam bảo thì cũng kệ nó, đừng bực mình chi cả mà làm hư việc. Phải đi cho đúng cái căn bản. Mình đã lỡ mất đi cái cơ hội “trồng cây lành” cho nó khi nó còn nhỏ. Bây giờ thì phải từ từ, đi lại từ đầu.

GIA ĐÌNH HÒI HỌT

Thưa Thầy,

Từ khi con còn nhỏ, gia đình cha mẹ, anh chị em chúng con thật là đoàn kết, thương yêu, đùm bọc lẫn nhau. Cha mẹ chúng con rất tự hào về điều này. Tụi con cũng vậy, vui, kiêu hãnh khi thấy gia đình người khác không bằng gia đình của mình.

Sau này thì anh chị em chúng con mỗi người một lớn, mỗi người một tách nát. Xem ra ai cũng rất là hời hợt, ít kỷ chỉ lo có bản thân của mình. Gia đình cũng không còn được như xưa,.... Có phải đó là quả báo mà gia đình chúng con phải nhận vì từng xem thường người khác, tự hào, tự mãn trên sự đau buồn của gia đình khác?

Erica Triều (Garden Grove, Ca)

Đáp: Người nông dân làm ruộng, họ gieo lúa rồi gặt lúa. Sau khi gặt lúa họ lại gieo để mùa sau gặt. Cứ như vậy, họ có lúa để ăn hoài.

Làm ruộng, trồng lúa rồi gặt lúa mà không có sự gieo trồng thì mùa sau cây lúa cũng mọc vì còn những hạt vương vãi của mùa trước mà bên cạnh đó là cả rừng cỏ hoang đã đâm chồi.

Lúc xưa, gia đình hạnh phúc thì coi như đã từng trồng những nhân lành. Sự hạnh phúc là sự gặt cái thành quả đó. Nhưng sau khi gặt, gia đình đã không có sự trồng, là không có sự tu dưỡng, không có sự giáo dục đúng, không sống đúng mực thước và đạo đức thì cỏ hoang sẽ mọc. Gia đình ly tán là kết quả của đám cỏ ấy mọc ra.

ĐỊA LÝ PHONG THỦY.

Thưa Thầy,

Địa lý có thể đổi được cách số người ta không? Có thể chuyển đổi điều xấu thành điều tốt được không?

P Khandaphixay (Anaheim, CA)

Đáp: Địa Lý là môn về hiện tượng và giải quyết cái hiện tượng. Như một người ở dơ, lâu ngày không tắm. Có mùi hôi làm cho một người chung quanh ai cũng xa lánh, ghét bỏ. Môn Địa Lý giúp cho người này bằng cách bảo người này thay cái áo khác sạch sẽ hơn thơm tho hơn (ở ngoài đời là sửa chữa mồ mả, nhà cửa).

Mùi thúi được sửa chữa và ngưng phát ra trong một thời gian. Con người bẩn thỉu này sớm muộn mùi thúi cũng phát ra lại. Chuyện cũ lại tái diễn cứ như vậy mà kéo dài.

Chỉ một con đường duy nhất để thay đổi số mạng là sự tu học, thay đổi bản tánh của mình để trở thành người tốt. Cũng như người ở dơ kia chỉ cần tắm rửa sạch sẽ và thường xuyên gìn giữ thân thể luôn sạch sẽ thì mùi hôi sẽ không lan ra. Không bị người chung quanh xa lánh và cũng không cần tốn tiền để mượn thầy Địa Lý.

Nhiều thầy Địa Lý cho rằng: Môn Địa Lý không phải là môn giải quyết cái hiện tượng mà là giải quyết cái cốt lõi của nó bằng cách là họ chỉnh đất, chỉnh nhà đều dựa vào âm đức của thân chủ.

Lấy cái gì để đo đạt cái âm đức? Nếu con người có âm đức thì tự động con người sẽ không gặp chuyện tai ương họa hại.

ĐỨC MẸ MARIA

Thưa Thầy,

Tôi đi với bà bạn đến một nơi mà bà bạn giới thiệu có Đức Mẹ Maria xuống điển để độ đời. Vị này dạy cho chúng tôi những điều mà tôi thấy rất khác với kinh Thánh như “Đức Chúa Trời chỉ tạo ra trời đất cho những ai tin Chúa còn những cõi khác thì không do Đức Chúa Trời tạo ra”. Theo tôi được biết Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên tất cả.

Tôi thấy người này cố ý làm giảm quyền năng của Đức Chúa Trời tuy nhiên tôi có hoang mang vì họ có nói nhiều thứ mới lạ mà tôi chưa hề biết nằm ngoài kiến thức của tôi. Tôi nghĩ thầm “nếu đây thật là Đức Mẹ Maria thì hãy gọi tên của tôi đi”. Bất chợt vị này nhìn sang tôi và gọi “Đặng! Đặng!”. Tôi thật sock. Xin Thầy cho tôi lời dạy.

Đặng Trần (Gardena, CA)

Đáp: Sự lý giải những kiến thức ngoài tầm với của mình khiến cho mình không hiểu nó sẽ không đủ mạnh để làm cho tâm mình hoang mang. Cái chính là lòng mình đã không tin là Thượng Đế tạo dựng ra muôn loài. Có thể nói là cô nói cô tin Thượng Đế tạo dựng ra muôn loài, nhưng cái tin của cô chỉ nằm trên sự suy nghĩ thuần túy mà không có sự nhập tâm. Nghĩ là học, đọc Thánh Kinh chỉ biết như vậy, chấp nhận như vậy nhưng không thực tin như vậy nên mới có sự dẫn dắt và hoang mang.

Nếu thực tin nơi Thượng Đế, thì trong lòng mình đã có Thượng Đế. Mình đã không đi nơi “ông này, bà nọ” mạo xưng Thiêng Liêng để gạt gẫm người.

Cái ý nghĩ của người ta phát ra trong trí rất dễ nhận ra lắm vì người ở cõi âm không còn bản thể vật chất nên

họ lấy cái tâm ý làm phương tiện trao đổi chính. Họ cảm nhận với nhau bằng tâm ý vì còn miệng đâu mà nói. Không cần phải là Thiêng Liêng mới nhận được ý nghĩ của người ta, một con ma thường tình cũng có thể làm được. Đừng có lấy sự đo thấp kém này mà làm thước đo cho Thiêng Liêng.

HOẠT ĐỘNG TỪ THIỆN TẠI RỪNG CALAIS – Thành phố Teteghem, miền Bắc nước Pháp. 12-2010.

CHON NGÀY CƯỚI HÔI

Thưa Thầy,

Sau một thời gian bất đồng ý kiến với chúng tôi, cuối cùng cha mẹ của H. đã đồng ý cho H. và tôi lấy nhau. Ông bà đã chọn ngày thành hôn cho chúng tôi nhưng bạn bè của tôi có đi coi thầy, thì thầy ấy có nói ngày cưới chúng tôi là ngày xấu. Tôi có nên trình với cha mẹ của H. đổi ngày không? Nếu trình thì nên trình bằng cách nào vì ông bà và chúng tôi đã từng có thời gian bất đồng với nhau. Xin thầy cho ý kiến.

T. Phạm (Costa Mesa, Calif.)

Đáp: Chuyện dựng vợ gã chồng cho con cái là thiên chức của cha mẹ. Ý của cha mẹ là ý của trời. Không một ai, không một quyền lực nào làm thay đổi cái thiên chức ấy được. Cha mẹ nuôi con cả đời không lẽ chỉ chọn 1 cái ngày cho con mình thành hôn không được sao?

Làm thế nào mà người ta có thể cho ngày này là ngày tốt và ngày kia là ngày xấu? Không lẽ trong ngày xấu người ta không được quyền sống và làm việc sao? Bây giờ cho là có ngày tốt và ngày xấu đi (theo quan niệm của cô). Thì tác dụng của ngày “tốt” mà cô và hôn phu của cô muốn chọn ra sao chưa thấy đã thấy thì đã thấy sự xấu của hai người đến trước rồi, đó là sự bất hiếu. Mà bất hiếu là một sự xấu rất lớn.

Chọn ngày tốt, cái tốt chưa đến đã thấy cái xấu vậy các vị nên chọn hướng nào? Tự các vị nghiệm lấy.

Viếng thăm trang web:

www.voviology.org

hoặc

www.voviquynguyen.org

MỤC LỤC

1	Lời nói đầu	5
2	Ghen.	6
3	Thần Trùng.	8
4	Cạo đầu, ăn chay, làm phước...	9
5	Thờ vong.	10
6	Điềm cú kêu.	11
7	Trọng cái tên.	12
8	Bệnh nan y.	13
9	Nghiệp.	15
10	Xin trị bệnh.	16
11	Cầu nguyện cho người chết.	17
12	Thành tâm.	19
13	Lực của âm phần.	20
14	Người mất phù hộ.	21
15	Nghiệp nặng.	22
16	Bị bỏ bùa.	23
17	Khả năng làm việc của âm phần.	25
18	Trúng số.	27
19	Điều khiển âm phần.	29
20	Số sát phu, tình duyên trắc trở.	31
21	“Con bất hiếu tôi không ngại nhưng tôi muốn nó phải tôn kính Thiêng Liêng”.	33
22	Gia đình hời hợt.	34
23	Địa lý phong thủy.	35
24	Đức Mẹ Maria.	36
25	Chọn ngày cưới hỏi.	38